

პიროვნების პუბლიკური უცხო მარქსიზმ- ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის

პანუზომალად დიდი საბჭოთა
კავშირის კომუნისტური პარ-
ტიის XX ყრილობის — კომუნიზმის
მშენებელთა ყრილობის, ისტორიული
როლი და მნიშვნელობა როგორც ჩვე-
ნი პარტიისა და საბჭოთა ხალხის შე-
მოქმედებითი მუშაობის, ისე საერთა-
შორისო კომუნისტური და მუშათა მო-
ძრაობის შემდგომი აღმავლობისათვის.

კომუნისტური პარტიისა და საბჭო-
თა ხალხის ყველა წარმატება მოპო-
ვებულია იმის შედეგად, რომ მოწოდე-
ბის დონეზე იდგა საბჭოთა კავშირის
კომუნისტური პარტიის ლენინური
ცენტრალური კომიტეტი, რომელსაც
სწორად მიჰყავდა საბჭოთა ხალხი
კომუნიზმის მშენებლობის გზით.

ყრილობაზე აღინიშნა, რომ საბჭოთა
კავშირის კომუნისტური პარტიის
ცენტრალური კომიტეტის წარმატე-
ბათს საქმიანობას საფუძვლად ედო
მარქსისტულ-ლენინური მოძღვრების
შემოქმედებითი გამოყენება, კოლექტი-
ური ხელმძღვანელობისა და შინა-
პარტიული დემოკრატიის ლენინური
პრინციპების უაღრესად მტკიცედ
დაცვა, განუხრელად შესრულება
ლენინის მითითებისა ხალხთან ჩვენი
პარტიის განუყრელი კავშირის შესა-
ხებ. მთელი ამ წლების მანძილზე პარ-
ტიას მაღლა ეჭირა უცვლადი ლენინის
დიდი დროშა.

უაღრესად დიდი მნიშვნელობა ჰქონ-
და იმას, რომ პარტიის ცენტრალურმა
კომიტეტმა აღადგინა ხელმძღვანელო-
ბის კოლექტიურობის ლენინური პრინ-
ციპი, ყველა ღონისძიებით ხელს
უწყობდა კომუნისტებისა და ფართო
მასების შემოქმედებითი აქტივობის
განვითარებას, გადაჭრით გაილაშქრა
პიროვნების კულტის წინააღმდეგ, რო-
მელიც უცხოა მარქსიზმ-ლენინიზმის
სულისკვეთებისათვის და რომელიც
ამცირებდა პარტიისა და მასების
როლს, სერიოზულ შეცდომებს იწვევ-
და ჩვენს მუშაობაში.

პიროვნების კულტი უაღრესად მავ-
ნეა. იგი ისტორიაში პიროვნების რო-
ლის შესახებ მარქსისტულ-ლენინური
მოძღვრების უხეში დამახინჯებაა. პი-
როვნების კულტი გარდუვალად იწვევს
პარტიისა და მისი ხელმძღვანელი ბირ-
თვის წარმმართველი როლის დამცირე-
ბას, პარტიული მასების ინიციატივისა
და შემოქმედებითი აქტივობის მოღუ-
ნებას, გზას უხშობს წინსვლის მძლავრ
საშუალებას — კრიტიკასა და თვით-
კრიტიკას. კოლექტიური ხელმძღვანე-
ლობის ლენინური პრინციპის უგულვ-
ბელყოფა, პიროვნების კულტი სა-
ფუძვლად ედებოდა ერთპიროვნულ
გადაწყვეტილებებს, იწვევდა თვითნე-
ბობას და გარკვეულ პერიოდში ზიანს
აყენებდა პარტიული ხელმძღვანელო-
ბის საქმეს.

ცნობილია, თუ რა დიდი სიძულვი-
ლით იყვნენ გამსჯვალულნი ყოველგვარ
კულტის მიმართ მეცნიერული სო-
ციალიზმის ფუძემდებლები მარქსი და
ენგელსი. პიროვნების კულტის ყოველ-
გვარი გამოვლინების წინააღმდეგ
სასტიკად ილაშქრებდა ვ. ი. ლენინი,
რომელმაც გამანადგურებელი ლახვარი
ჩასცა ნაროდნიკებისა და ესერების
ყალბ თეორიას „გმირებისა“ და
„ბრბოს“ შესახებ, მასებთან „გმი-
რის“ დაპირისპირების თეორიას. „მხო-
ლოდ ის გაიმარჯვებს და შეინარჩუ-
ნებს ხელისუფლებას, — ამბობდა ვ. ი.
ლენინი, — ვისაც რწმენა აქვს ხალხისა,
ვინც ჩაეშვება ხალხის ცოცხალი შე-
მოქმედების წყაროში“.

მარქსიზმ-ლენინიზმი როდი უარ-
ყოფს პიროვნების როლს ისტორიაში.
გამორჩენილ პიროვნებათა ძალა საზოგა-
დოებრივი განვითარების კანონზომიერ-
ი პროცესის წინასწარ განკვეთის
უნარშია. ისტორიის ადამიანები ქმნიან
და ამიტომ პიროვნებათა მოქმედებას
არ შეიძლება გარკვეული მნიშვნელობა
არ ენიჭებოდეს. მაგრამ პიროვნების
კულტი პიროვნების როლის ამგვარი

გაგება როდია. მისი მავნეობა იმაში
ილგომარებოდა, რომ იგი ამა თუ იმ მო-
ღვაწეს აქცევს შეუცდომელ გმირ სას-
წაუღლოქმედად — თითქოს მხოლოდ
ის არის მოწოდებული იფიქროს ყვე-
ლას მაგიერ, აღძვრებებს და ისეთ თვი-
სებებს მიაწერს, რომლებიც მას არ შე-
იძლება ჰქონდეს — თითქოს შეედლოს
მოვლენათა ბუნებრივი სვლის შეჩე-
რება ან შეცვალო, ამავე დროს ამცირებს
პარტიისა და ხალხის მასების როლს,
იწვევს მათი შემოქმედებითი აქტივო-
ბის შენელებას.

მარქსიზმ-ლენინიზმი გვასწავლის,
რომ მხოლოდ ხალხია უცვლადი, ხალხი
რომელიც ისტორიის შემოქმედია. ყო-
ველივე დანარჩენი წარმავალია. ძალა
ხალხშია. ჩინური ანდაზა ამბობს
„მთელმა ხალხმა რომ ერთდროულად
ამოისუნთქოს, გრიგალი ამოვარდება“.
უძლეველია ხალხი, რომელსაც მარქ-
სიზმ-ლენინიზმის ყოვლისმძლე თეო-
რიით შეიარაღებული კომუნისტური
პარტია ხელმძღვანელობს.

კომუნისტური პარტიის ძალისა და
ძლიერების წყარო ის არის, რომ იგი
მჭიდროდ დაკავშირებულია ხალხთან,
ფართო მასებთან, რომლებიც კომუ-
ნისტურ პარტიაში ხელავენ მშრომელ-
თა ინტერესების დამცველს, საზოგა-
დოებრივი ცხოვრების განვითარების
კანონების მცოდნე ხელმძღვანელს,
ბელადსა და მასწავლებელს.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური
პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სა-
ანგარიშო მოხსენების გამო პარტიის
XX ყრილობის რეზოლუციაში ნათქვა-
ნია, რომ კომუნისტებისა და ყველა
მშრომელის აქტივობის გადიდებისა-
თვის დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ის-
ტორიაში პიროვნების როლის მარქსის-
ტულ-ლენინური გაგების ფართო გან-
მარტებას. ყრილობას მიაჩნია, რომ
ცენტრალური კომიტეტი სავსებით
სწორად გამოვიდა პიროვნების კულ-
ტის წინააღმდეგ, რომლის გავრცელება
ამცირებდა პარტიაში კოლექტიური
ხელმძღვანელობის როლს და ხშირად
იწვევდა სერიოზულ შეცდომებს მუშა-
ობაში. ყრილობამ დაავალა ცენტრა-
ლურ კომიტეტს არ შეასუსტოს ბრძო-
ლა პიროვნების კულტის ნაშთების წი-
ნააღმდეგ, მთელ თავის მოღვაწეობას
საფუძვლად დაედოს ის, რომ ახალი
ცხოვრების ნამდვილი შემოქმედნი
არიან ხალხის მასები, რომლებსაც
კომუნისტური პარტია ხელმძღვანე-
ლობს.

პარტიული ორგანიზაციების მოვა-
ლეობაა ფართო პროპაგანდა გაუწიონ
საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარ-
ტიის XX ყრილობის ისტორიულ გა-
დაწყვეტილებებს, მტკიცედ იხელ-
მძღვანელონ დიდი ლენინის მითითე-
ბით იმის შესახებ, რომ პარტიული
ხელმძღვანელობის უმაღლესი პრინცი-
პია მისი კოლექტიურობა, პარტიის
ძალა მასებთან ფართო კავშირი, წინ-
სვლის მთავარი პირობაა შეუზღუდავი
კრიტიკა და თვითკრიტიკა.

პარტიის XX ყრილობის წინასწარ-
დასახულობათა წარმატებით განხორ-
ციელებისათვის, ჩვენი ქვეყნის სა-
ხალხო მეურნეობის განვითარების
1956-1960 წლების მეექვსე ხუთწლია-
ნი გეგმის შესახებ პარტიის XX ყრი-
ლობის ღირებულებებით გათვალისწინე-
ბულ გრანდიოზულ სამუშაოთა გადა-
ჭარბებით შესრულებისათვის არსები-
თი მნიშვნელობა ენიჭება იმას, რომ
პარტიული ორგანიზაციები სათავეში
ჩაუდგნენ მასების შრომითს აღმავლო-
ბას, უღმობელი ბრძოლა გააჩაღონ
ადამიანთა შეგნებაში კაპიტალიზმის
გადმონაშთების აღმოფხვრისათვის,
იბრძოლონ პიროვნების კულტის ნაშ-
თების წინააღმდეგ, მტკიცედ დაიცვან
პარტიული ცხოვრების ლენინური
ნორმები და ყველაფერი გააკეთონ იმი-
ნათვის, რომ დააჩქარონ სოციალიზმი-
დან კომუნიზმში თანდათანობით გა-
დასვლა.

